

tren adulter 2

(accidentul lui Radu)

de Adrian Sandu

şomajul a ajuns să Mă îngrozească mai rău ca un accident. am observat astorobanţi şi veneam spre tine şi era să dea peste Mine unul cu un renault mégarpeste Mine, ori Mă omoară, şi îmi face un bine, ori Mă bagă în spital şi iarăşi îmi fie plin de bani şi are să-mi dea o grămadă de despăgubiri.” dar el a frânat şi a u că unde gătu' morţilor mă-Tii şi-a lu' ta'c'Tu Te uiţi 'tu-ţi gura mă-Tii dă idiot. Eu r dar M-am uitat mai apoi şi i-am admirat cu invidie chipul strălucitor, ochelarii de s am simţit fiecare înjurătură a lui ca un pumn după ceafă, care venea exact a problema cu tipii depresivi, ca Mine, e că se gândesc prea mult la propria perso când va fi să moară, trebuie să trăiască. pentru Noi, viaţa nu e decât un drum întâmplă şi o nenorocire ca asta, să ajungi şomer, depresia e gata.

când ești deprimat, nu poți dormi și te doare capul. noaptea te foiești în fumezi, te plimbi prin casă. îți iei capul în mâini și pari - paradoxal - un om p susține în viață. o viață făcută spre a fi irosită, uitată, consumată aiurea. când eș apăsătoare, încât îți presează tâmpilele și simți că îți vor exploda creierii. pentru facă să uiți de angoasă. te gândești tot timpul, constant, la sinucidere. primul lu ce am aflat că am fost concediat, a fost: „11 septembrie: Oare cum să o fac? Cu pe splai și priveam oglinda lucioasă a apei. știam că nu voi avea instincte, nu vo pur și simplu pentru că Eu nu știu să înot. am coborât la debarcader și, cu picio fumat o țigară. puteam să închid ochii și să mă aplec în față până mi-aș fi pierd ochii deschiși și din oglindă nu Mă privea decât un chip tremurător care fuma dea aruncat mukul în apă. apoi s-a cărat de acolo.

nu ştiu de ce sunt așa. pe de altă parte, nu Îmi place să Mă complac în eșec
când am ajuns șomer am citit ca disperatul românia liberă săptămâni la rând și am
la fel de fel de posturi. ştii prea bine că nu m-am dat în lături să fiu simplu ope
agent de vânzări, trebuia să stau la colț de stradă, cu fluturași portoc
bunăziua dialog vă oferă în luna cadourilor reducere de douăzeci la telefon
n-a fost să fie. în cele din urmă Mi-am găsit de făcut corectură, și apoi am ajuns
nici asta nu mai sunt. am reluat cititul româniei libere și am trimis deja patru cv-
bătrâni, la o revistă care caută redactori, la un depozit unde e nevoie de paznic
acum voi găsi de lucru, poate că și acum voi găsi mai bine, dar nu ştiu de ce, Eu t
torturat de gândul încă unui eșec... e ca și cum fiecare eșec Îmi rămâne adânc
creierului, lama unui cuțit, mai bine zis o săgeată, pe care nu Mi-o pot scoate c
spinare, *ca și cum aș fi fost atacat pe la spate*, și mâinile Mele nu pot ajunge ac
să se opintească din toate puterile pentru a-Mi scoate Mie săgeata din spinare, da
vede că în spinarea Mea zace înfipt adânc un mănunchi de săgeți și toată lumea Î
vine să urlu de durere. trebuie să fie cineva atât de bun încât să i se facă milă
scârbos în jurul Meu și prin gândurile frecvente despre moarte pe care le am, e c
că moartea Mă ajută să dau înapoi și mi-lăsa de stăruie pe o cale înăuntru, sunt conștient

